

de Arbejdere, der have Arbejde, blive et Mindretal i Forhold til nu. Der var ganske vist en Arbejder, der en Gang sagde til mig: Det, det drejer sig om for mig, er ikke, at vi kunne holde saa mange Arbejdere som muligt i Faget, men at de, der ere der, tjene den Løn, som vi mene er nødvendig og rigtig. Det nævnte Synspunkt kan jo være meget kønt, men det er meget farligt at komme ind derpaa. Det vil føre til, at den Arbejdsløshed, som vi alle ere bedrøvede over, ikke bliver mindre, men større, og det forekommer mig at være det, som vi, der have med disse Lovgivningsarbejder at gøre, først maa forhindre.

Det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen) udtalte, at Arbejderne i Fagforeningerne og Socialdemokratiet i sin Helhed vare Fredsvenner. Jeg tør ikke protestere derimod. Men hvis det modsætningsvis skal sige, at Arbejdsgiverne ikke ere Fredsvenner, vil jeg protestere. De ønske absolut Fred over hele Linien, saa vidt det er muligt. Og hvis det ærede Medlem skal svare paa det Spørgsmaal, hvor mange Arbejdskonflikter der er fremkaldt ved Krav fra Arbejdsgivernes Side og hvor mange ved Krav fra Arbejdernes Side, tror jeg, han maa svare, at i de allerfleste Tilfælde eller saa godt som alle Tilfælde komme Kravene fra Arbejdernes Side. Og saa længe Kravene maa anses for berettigede, og de respektive Fag kunne gaa med dertil, kan man, som sagt, ikke have noget derimod, samfundsmæssigt set. Den Gang da jeg stod som Forhandlingsleder sammen med det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds, der var Formand for sin Organisation, medens jeg var Medlem af Arbejdsgivernes Bestyrelse, maa jeg sige, at han var personlig saa fredsvenlig, som man kan forlange det af nogen Arbejderrepræsentant. Han var meget elskværdig at forhandle med, den Mand, som jeg maaske har haft den største Glæde ved at forhandle med blandt Arbejderne. Den Honor skal han have.

Det ærede Medlem sagde dernæst, at som de svenske Forhold vare ordnede, har Forligsmanden ikke haft Spor af Betydning under den sidste store Konflikt. Og det er temmelig sikkert rigtigt. Jeg tør forsikre det ærede Medlem, at selv om man giver denne Forligsmand nok saa stor en Myndighed, vil han dog under en Konflikt som den svenske i Sommer ikke kunne være til den Nytte, som der her er paatænkt. Naar man vil læse det svenske Forslag om Mægling i Arbejdsstridigheder

igennem, vil man i §§ 2, 3, 4, 5, 6, 7 og 8 finde, at Forslaget bygger paa, at det skal være gensidige Ønsker fra de forskellige Parter Side. Efter § 2 paahviler det Forligsmanden med særlig Opmærksomhed at følge Arbejdsforholdene indenfor sit Distrikt i de Tilfælde og paa den Maade, som foreskrives i denne Lov, at tilbyde sin Hjælp til Bilæggelse af faglige Konflikter, som opstaa indenfor Distriktet, samt i øvrigt paa Opfordring at bistaa Arbejdsgivere og Arbejdere med Oplysninger og Raad i Spørgsmaal om Overenskomster, som berøre Arbejdsforholdet og ere egnede til at fremme et godt Forhold mellem Arbejdsgivere og Arbejdere samt forhindre forstyrrende Afbrydelse i Arbejdet.

Og i § 3 staar der med Hensyn til de smaa Arbejdsstandsninger saalunde: „Er der indenfor et Distrikt opstaaet en Arbejdskonflikt af en saadan Beskaffenhed, at den har medført eller maa befrygtes at medføre Arbejdsstandsninger af mere betydende Natur o. s. v.“ Atter her præciseres det, jeg for lidt siden udtalte. Lidt længere nede staar der, at han skal „henstille til de stridende Parter“, og at han skal „indbyde dem personlig eller ved Repræsentanter til at møde til Forhandling“. Kort sagt, i hele den svenske Lov er der lagt for Dagen, at man ønsker, at det skal være efter et samstemmende Ønske fra begge de stridende Parter, at Forligsmanden skal træde til. Skal det ske under andre Former, vil man komme til noget lignende som den tvungne Voldgift, som i tidligere Tid saavel Arbejdsgivernes som Arbejdernes Organisationer have bedt sig fritagne for.

Jeg forudsætter, at det bliver nødvendigt — men det kan der tales om i Udvalget —, at en Lov som denne bliver revideret i Løbet af ikke saa mange Aar, idet det er et fuldstændig nyt Grundlag, man her arbejder paa, saa at det maa kræves, at man sætter en Begrænsning af f. Eks. 3 Aar, efter hvilken Tid Loven skal tages op til fornyet Behandling.

Berntsen: Det var med Glæde og levende Interesse, jeg saa Fremkomsten af de foreliggende Lovforslag og den Betænkning, der er afgiven som et Resultat af det Arbejde, der har været udført i det nedsatte Udvalg. Man har fra flere Sider her i Tinget, og med Rette, udtalt sin Paaskønnelse af den Virksomhed, som det ærede Medlem fra Frederikssund (Sigurd Berg) udfoldede, da han bidrog saa mægtigt til